REVISTĂ LUNARĂ DE GÂND CREȘTIN ANUL I

Revista Renovatio

Nr. 5

Mai 2026

La mâna Lui · Florin Ianovici
Nu e ușor · Florin Ianovici
Averea risipită · Florin Ianovici
Acel moment · Florin Ianovici
Dumnezeu, Marele Vinovat? · Florin Ianovici
Când bate vântul prin cămara sufletului · Florin Ianovici
Alege tu · Florin Ianovici
Ce îți dă putere să trăiești? · Florin Ianovici
Înălțarea lui Hristos · Florin Ianovici
Niciodată înapoi · Florin Ianovici
Ce aduce ziua de azi? · Florin Ianovici
Când setea nu mai este după apă · Florin Ianovici
Iartă-ne, Tată! · Florin Ianovici

Editor: Asociația Creștină Renovatio · număr retrospectiv, alcătuit la 2 noiembrie 2026

București, 2026 · misiunearenovatio.ro/revista/

SUMAR

1. La mâna Lui

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/la-mana-lui/

2. Nu e ușor

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/nu-e-usor/

3. Averea risipită

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/averea-risipita/

4. Acel moment

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/acel-moment/

5. Dumnezeu, Marele Vinovat?

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/dumnezeu-marele-vinovat/

6. Când bate vântul prin cămara sufletului

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/cand-bate-vantul-prin-camara-sufletului/

7. Alege tu

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/alege-tu/

8. Ce îți dă putere să trăiești?

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/ce-iti-da-putere-sa-traiesti/

9. Înălțarea lui Hristos

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/inaltarea-lui-hristos/

10. Niciodată înapoi

    Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/niciodata-inapoi/

11. Ce aduce ziua de azi?

    Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/ce-aduce-ziua-de-azi/

12. Când setea nu mai este după apă

    Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/cand-setea-nu-mai-este-dupa-apa/

13. Iartă-ne, Tată!

    Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/iarta-ne-tata/

EDITORIAL

La mâna Lui

Florin Ianovici

Dis de dimineața m-am trezit cu gândul acesta: suntem la Mâna lui Dumnezeu. Nimic din ce facem, nimic din zbaterile noastre, nimic din truda noastră nu scapă privirii lui Dumnezeu.

Nimic din ce se petrece în lumea aceasta, nu este în afara voii Sale. Mă liniștește acest gând, dar mă și smerește când realizez cât de mici suntem noi, deși avem pretenții atât de mari.

Am strigat către Dumnezeu: Doamne, dă înțelepciune minții și inimii mele, să înțeleg, să îmi amintesc că zilele omului sunt ca un sunet pe care acum îl auzi ca mai apoi să se stingă. Să mă ajute și să ne ajute Dumnezeu ca viața noastră să nu fie un zgomot asurzitor, un chimval zângănitor, ci o armonie a Duhului Sfânt.

Mi-am privit mâinile. Ce ține eu oare cu puterea mea?

Țin telefonul, dar veștile vin de la Dumnezeu.

Țin tastatura cu care scriu, dar hotărârile sunt ale lui Dumnezeu.

Țin volanul, dar doar Dumnezeu îmi conduce pașii.

Țin cheia de la casă, dar doar Dumnezeu îmi este adăpost.

Țin pâinea pe care o mănânc, dar doar Dumnezeu mă hrănește.

Eu țin doar lucruri, dar Dumnezeu îmi ține viața, sufletul.

Viața ar fi mai liniștită dacă oamenii nu ar face valuri. Pe mulți aproape că ne-au acoperit valurile răutății, invidiei, oportunismului, vicleniei. De n-ar fi fost mâna lui Dumnezeu care s-a întins din ceruri ca să ne scoată din valuri, am fi fost cu totul acoperiți și înecați.

Nu o dată am stat la răscruce de drumuri neștiind încotro să o luăm, până când mâna bună a lui Dumnezeu a venit peste noi și ne-a călăuzit pașii, iar vocea Sa a răsunat cu putere: nu te teme, Eu îți vin în ajutor.

Mereu suntem sub asaltul nesiguranței. Mereu suntem sub amenințarea unor zile mai grele. Ne-am pierdut încrederea în salvatorii plini de promisiuni care dezamăgesc pe capete. Cine mai merge azi pe mâna partidelor, pe mâna economiștilor, pe mâna politicienilor? Inima mea a ales să se încreadă în ce spune El: „nimeni nu te va smulge din mâna Mea”. Da, pe El îl cred.

Se spune: să ne purtăm cu mănuși unii cu alții. Sincer, nu prea mai știu ce înseamnă acesta lucru. Nu văd delicatețe în purtări, cât văd mască și calcul viclean.

Dumnezeu nu poartă mănuși ca toți să îi vadă mâinile străpunse și așa să ne amintim că nu este ușor lucru să cazi în mâinile Domnului, dar este atât de bine să fii săpat în mâinile Domnului.

Ziua de azi nu este scăpată de sub control, ci se supune voii Sale. De aceea nu încerca să ții tu totul, ci încredințează-ți soarta în mâna lui Dumnezeu și El va lucra.

Biruință să avem.

GÂND · ISAIA 3:10

Nu e ușor

Florin Ianovici

Grele zile ne-au ajuns. Și mă tem că va fi și mai greu. Dacă nu aș avea credință în Dumnezeu nici nu aș ști ce să mai cred.

Toți se luptă cu toți.

Toți vor binele poporului.

Toți vor progres, libertate și bunăstare.

Toți sunt eroi care se luptă pentru bine.

Toți sunt victime și nu vinovați.

Dar nouă, omului de rând, nu ne este deloc bine. Toate aceste certuri ne-au obosit. Atâta demagogie și încrâncenare rar mi-a fost dat să văd.

M-am rugat și am primit liniște prin această promisiunea a lui Dumnezeu:

Isaia 3:10 – „Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine, căci se va bucura de rodul faptelor lui.”

GÂND

Averea risipită

Florin Ianovici

Aseară, după slujbă, un tânăr m-a întrebat: „Frate ce înseamnă averea risipită de fiul risipitor, în termenii zilelor noastre? Bună întrebare...!

Timpul

Odată risipit, nu îl mai poți întoarce. Fiecare lucru este frumos la vremea lui. Tinerețea este vremea înflorii, vremea când începi să strângi comori în cer. Dacă arunci tinerețea prin cluburi, prin nopțile pline de distracții, ea nu se mai întoarce.

Ocaziile

Ce poți face la timp este bine făcut. Oportunitățile nu se mai întorc. Sunt uși care se deschid la vreme ca mai apoi să se închidă pentru totdeauna.

Sănătatea

Dumnezeu te iartă, te mântuiește, dar nu este dator să vindece bolile căpătate în locurile păcătoase. Un om sănătos poate face mult, poate duce mult. Un om bolnav are de multe ori neputințele sale în lucrare.

Bucuria părinților

Un fiu care aduce rușine părinților îi bagă mai repede în mormânt. Lacrimile, durerea și spaima părinților care au un fiu risipitor la întunecă bucuria, le prăbușește demnitatea și îi condamnă la o viață de necaz.

„Cine nu strânge cu Mine, risipește”, a spus Hristos. Azi este o zi perfectă ca să mai aduni comoară în cer. Folosește tot ce ai așa încât să trăiești cu folos.

Doamne ajută!

EDITORIAL

Acel moment

Florin Ianovici

- Gaspar, mi-a șoptit el.

Acesta este numele tânărului care a ieșit primul la altar, sâmbătă seara. Puternic, binefăcut, cu o privire marcată de durere și speranță. Am îngenuncheat împreună și m-am rugat.

Pentru iertare.

Pentru eliberare.

Pentru înnoire.

Apoi ne-am ridicat. Brațele mele s-au deschis către el și m-a îmbrățișat cu putere. Nu cred că a realizat că aproape mă sufoca. A izbucnit în plâns. Se zguduia trupul sub plânsul eliberării.

În acel moment am fost inundat de bucurie. O bucurie înfiptă în pământul veșniciei. O bucurie cât o biruință imensă. Câștigase lumina. Cerul sporise în sfinți.

În acea strânsoare am regăsit pe Iacov care se luptase cu Îngerul lui Dumnezeu. Era eliberarea celui care cedase binecuvântării lui Dumnezeu. Era lupta pierdută care te face cel mai mare câștigător.

În aceea strânsoare am regăsit pe tatăl care vărsa lacrimi împreună cu fiul pierdut. Era dragostea care putea spune: „în sfârșit ai ajuns acasă”.

În aceea strânsoare am simțit pe Iosif care și-a regăsit familia pierdută și care topea durerea prin lacrimile ce îi curgeau când îmbrățișa pe Beniamin.

Știu că îți este greu. Dis de dimineață mă gândeam la oamenii împovărați care duc de o bună bucată de timp greul vieții. Și am pentru tine un gând, o rugăciune: lasă-te cuprins de brațele Tatălui ceresc.

Nu aștepta ceva de la oameni ca să nu mai adaugi o rană, dar lasă-L pe Dumnezeu să te țină la sânul Lui, lasă-L pe Tata să îți vindece teama, durerea, rușinea, neputința prin îmbrățișarea Sa.

Nu te mai lupta singur și lasă ca brațele Tatălui să îți să coboare pacea, siguranța și vindecarea de care ai nevoie.

GÂND

Dumnezeu, Marele Vinovat?

Florin Ianovici

Un om locuia printre morminte. El se tăia cu pietre. Țipa și umbla dezbrăcat, dar toate acestea nu erau un chin pentru el.

Chinul era că a venit Hristos să îl elibereze. A început să strige: „nu ne chinui!”. De ce oare venirea lui Isus era un chin?

Azi vom împărtăși un mesaj tulburător și alarmant despre o vreme când întunericul este numit lumină, binele este numit rău, normalitatea este numită intoleranță, iar păcatul este etalat cu mândrie.

Ce vremuri sunt acestea?

GÂND

Când bate vântul prin cămara sufletului

Florin Ianovici

Nu e vorba de portofel. Nu e vorba să nu ai casă, masă sau serviciu, ci e vorba de felul cum te vezi pe tine.

Sărăcia e la nivel de pretențiilor: nu mai ai.

Sărăcia este cea a laudei de sine: nu mai ești mândru.

Sărăcia este a încrederii în sine: nu mai ești mare și tare.

Cel sărac în duh nu mai joacă după partitura lumii, ci spune răspicat: „sunt sărac în inima mea și nu mai vreau dreptate, ci milă."

Cel sărac în duh își recunoaște falimentul moral și acceptă că indiferent cât ar lustrui inima, ea este goală fără Dumnezeu.

Cel sărac în duh a înțeles că Dumnezeu nu poate fi cumpărat cu zeciuieli sau fapte bune.

Cel sărac în duh a înțeles că nimic din ce are el nu poate aduce mântuirea.

De aceea, cel sărac în duh cere cu umilință: „dă-mi Tu, Doamne, tot ce am nevoie, pentru că eu nu pot nimic și sunt nimic fără Tine.

Biruință să avem.

GÂND · PSALMUL 118:24

Alege tu

Florin Ianovici

Dumnezeu a pus soarele pe cer și ne-a dăruit o frumoasă vreme de primăvară. Dumnezeu deja ne-a dăruit suflare de viață pentru încă o zi.

Dumnezeu a ales pentru tine, pentru noi, să își înnoiască îndurarea.

Acum alege tu...!

Alege să ai o inimă mulțumitoare care îmbrățișeze picioarele Celui care ne poartă de grijă.

Alege să fii însorit, senin sufletește și să nu pornești furtuna certurilor.

Alege să fii plin de pace, de bucurie și să fii o oază de înflorire pentru cei de lângă tine.

Alege să nu fii mânios, nervos și certăreț. Alege dimpotrivă să fii pașnic, împăciuitor și o sursă de liniște.

Dumnezeu a ales pentru tine și ți-a dăruit o zi neasemuit de frumoasă. Tu ce vei alege pentru El, pentru tine și pentru cei din jurul tău?

Pe imaginea din foto, credincioșii din biserică au pus câte o amprentă colorată în acest mănunchi al părtășiei. Tu ce amprentă vei lăsa în ziua de azi?

Psalmii 118:24 – „Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm și să ne veselim în ea!”

EDITORIAL

Ce îți dă putere să trăiești?

Florin Ianovici

Într-unul dintre episoadele dramatice ale genocidului din Rwanda, câțiva soldați hutu au executat 11 profesori tutsi. Înainte de a fi împușcați, cei 11 profesori au cântat: „Isuse vin, la Tine vin...! Se rugaseră pentru călăii lor ca ei să găsească calea iertării și mântuirii.

Deodată, acolo, la locul execuției, cei care țineau arma în mână s-au simțit mici, neputincioși în fața celor nu se temeau de moarte. Tulburați peste măsură, au vrut să renunțe la execuție, dar locotenentul le-a amintit că, dacă refuză să execute ordinul, vor plăti cu viața.

După ultima strofă, când s-a așternut tăcerea, gloanțele au cântat refrenul morții. Dar povestea nu s-a oprit aici. Soldații s-au năpustit în bar ca să își înece vinovăția în alcool în speranța că vor uita cât mai repede. Dar locotenentul nu s-a atins de nicio picătură de băutură. Era măcinat de o singură întrebare:„Ce le dă oamenilor puterea să moară astfel?”.

Povestea aceasta este cunoscută datorită lui. O profesoară i-a oferit răspunsul: Isus este puterea celor care au murit fără frică. Isus este Cel care i-a iertat pe cei ce L-au ucis. Câteva luni mai târziu, locotenentul, care a devenit urmașul lui Isus, stătea el însuși în fața morții cu curajul celui ce primise răspunsul...!

Dă-mi voie să rostesc și eu o întrebare: „Ce îți dă putere să trăiești?”. Pe tine ce te-ar face să cânți în ziua de azi? Mă gândesc că ai nevoie de un moment de luciditate cerească. Ai mare nevoie să ieși din zona aceasta de neclaritate și ambiguitate.

Un moment ceresc, iată ceea ce ai nevoie. Să sufle Duhul Sfânt peste tine, ca tot păienjenișul acesta de gânduri și frământări să se risipească. Să lumineze peste tine Fața Lui și toate umbrele să fugă, risipindu-se.

Un moment de claritate duhovnicească este acea apă rece pe față care te obligă să privești viața așa cum este. Trezirea spirituală nu este ușoară. Și nici lipsită de durere. Poți întreba pe fiul risipitor dacă l-a durut „venirea în fire”. Trezirea îți face un CV scurt și dureros: uite unde ai ajuns....!

Eu cred că poți vorbi cu Dumnezeu. Aceasta este ușa spre viață. Spune-I lui Dumnezeu: „Nu mai pot controla nimic.” Vei înțelege că nici nu ai putut vreodată. Vei pricepe că viața ta este în mâinile Lui și că tu trebuie să primești odihna celui care îl lasă pe Dumnezeu la cârma vieții lui.

Predă-i istovirea ta lui Dumnezeu.

Pune-ți dezamăgirea în mâinile lui Dumnezeu.

Aruncă asupra Lui îngrijorările tale.

Lasă vinovăția la poala Crucii.

Poate că azi nu te mai baricadezi în zgomotul muncii și vei ieși din acea prelungă tăcere a inimi.

Fie ca Dumnezeu să îți dăruiască acel moment de claritate sfântă, acea atingere de la Dumnezeu care să te facă să cânți acel refren al speranței și încrederii în Dumnezeu:

„Isuse vin, la Tine vin...”

EDITORIAL

Înălțarea lui Hristos

Florin Ianovici

Fiecare se visează mai sus. Fiecare își dorește să privească pe altul de la înălțime. Vrem mereu să urcăm, să ne înălțăm pe scara socială, a puterii, a averii, a realizărilor.

Lupta aceasta de a fi mai sus decât altul a tras omenirea în jos pentru că am ales calea mândriei. Cel ce a vrut să se ridice mai presus de toți și s-a slăvit pe sine este diavolul.

Să îl privim pe cel de lângă noi mai presus de noi înșine, este astăzi una dintre poruncile lui Dumnezeu ignorate, uitate, lăsată deoparte. Vrem să fim cunoscuți, să ne înălțăm în fața oamenilor, să fim populari, admirați, băgați în seamă de către toți.

Nicicând goana aceasta de înălțare de sine, nu a fost mai aprigă, mai acerbă, mai chinuitoare. Peste tot, oriunde, de dimineața până seara omul se trudește să fie cel mai cunosc, cel mai recunoscut, cel mai înălțat în ochii celorlalți.

Nu aceasta este calea lui Dumnezeu. Hristos a fost Înălțat nespus de mult așa cum Moise a Înălțat șarpele în pustie. Cum așa? Nu este șarpele simbolul blestemului, al păcatului și al morții? Ba da.

Dumnezeu l-a făcut pe Hristos păcat și blestem în locul nostru și a pus pe umerii Lui ceea ce ne omora pe noi. Dumnezeu L-a înălțat pe Hristos pe Cruce și L-a făcut jertfă de izbăvire pentru noi.

Nu banii.

Nu like-urile.

Nu faima.

Nu aplauze.

Nu frumusețea.

Nu talentele.

Nu competițiile.

Nimic din toate acestea nu înalță pe om în ochii lui Dumnezeu, ci crucea. Crucea care trebuie purtată în fiecare zi și care înseamnă lepădare de sine și dragoste față de semeni.

Lumea se înalță călcând peste oameni. Hristos S-a Înălțat lăsând-Se răstignit pentru oameni.

Îți doresc din inimă să te înalți în ochii lui Dumnezeu prin smerenie și purtarea crucii lui Hristos. Până la urmă cea mai mare înălțare nu este să fii privit de lume, ci să fii privit de Dumnezeu.

Hristos s-a înălțat!

GÂND

Niciodată înapoi

Florin Ianovici

Hristos a ascultat de Tatăl Său până la capăt. A iubit pe ai Săi până la capăt. A fost ispitit, disprețuit, judecat, hulit, dar nu s-a dat bătut niciodată.

Hristos nu a avut unde pune capul, a fost înfometat, însetat și hărțuit toată viața, dar nu a dat înapoi.

Hristos a luptat cu fariseii, preoții, învățătorii Legii, bătrânii, cu un sistem corupt, cu Irod, cu Pilat și nu a dat înapoi niciodată.

Hristos a fost părăsit de către familie, de ucenici și a murit judecat ca un tâlhar, dar nimic din toate acestea nu l-au doborât.

Hristos cere și ucenicilor Săi să nu dea niciodată înapoi.

Aceasta este un mesaj care trebuie auzit în generația noastră, în timpul nostru în care lucrurile sunt făcute pe jumătate și în care oamenii fug de responsabilități.

EDITORIAL

Ce aduce ziua de azi?

Florin Ianovici

A adus soarele pe cer.

Nu mâna ta l-a așezat acolo, ci legea lui Dumnezeu sub care se pleacă toate astrele.

A adus șansa de a deschide ochii.

Ai deschis ochii ca să vezi cum ți s-a oferit o nouă zi. Curge viața prin tine pentru că Dumnezeu a spus inimii tale: continuă. Ai primit binecuvântarea vieții. Încă.

L-a adus pe El.

Lângă tine, din prima clipă a acestei zile, este Dumnezeu. Poți petrece o zi deosebită cu El, apropiindu-te de El, vorbind cu El, înțelegând mai multe de la El. Sau poți să rămâi orb la prezența Lui trecând prin această zi cu pierderi.

Ce mai aduce ziua de azi?

Tot ce vrei tu să aducă dacă vei semăna cu înțelepciune.

Dacă vrei bunătate, dăruiește-o.

Oriunde ești, oriunde vei ajunge, va fi nevoie de bunătate. Cu blândețe, cu respect față de semeni, cu pace în suflet, răspândește bunătate.

Dacă vrei câștig, seamănă.

Fii harnic, fii determinat și apucă-te de treburi cu sârguință. Nu lăsa nimic nefăcut din ce poți face. Cere ajutorul lui Dumnezeu, puterea Lui și multă pricepere ca să nu lucrezi în van.

Dacă vrei dragoste, ofer-o.

Fața omului, răspunde feței omului. Fii senin și încurajator. Fii suportiv, răbdător cu cei de lângă tine și acordă-le încredere. De regulă fața posomorâtă apare de la ridurile sufletești. Pune în inimă cuvintele lui Dumnezeu. De la ele începe dragostea.

Dacă vrei o zi bună, străduiește-te să fii un om bun.

Că e soare sau că plouă, vremea este întotdeauna bună pentru că vine din mâna lui Dumnezeu. Vremea din sufletul tău este însă în mâna ta.

Răspândește mireasma vieții către viață.

Fii epistola lui Dumnezeu și nu pamfletul diavolului.

Fii un ecou al bucuriei mântuirii și nu murmurul nemulțumirii.

Privește ziua de azi în ochi și pune-o pe direcția ascultării de Dumnezeu.

Ziua de azi este un cântec al lui Dumnezeu cu versuri alese de tine.

Să trăim frumos în timpul acestei zile.

EDITORIAL · 2 SAMUEL 23:15

Când setea nu mai este după apă

Florin Ianovici

„Cine mă va adăpa cu apă din fântâna Betleemului?” (2 Samuel 23:15)

David nu a dat o poruncă. Nici măcar nu a făcut o cerere. A rostit o dorință. O șoaptă. Un gând care i-a scăpat din inimă.

Trei oameni au auzit.

Au auzit ceea ce alții au considerat neimportant. Au trecut prin pericol, au străbătut tabăra vrăjmașului și au adus apă din fântâna Betleemului.

Iubirea face uneori lucruri pe care logica nu le înțelege.

Lumea i-ar numi inconștienți. Dumnezeu i-a numit viteji.

Lumea i-ar numi visători. David i-a numit prieteni.

Lumea i-ar numi ineficienți. David i-a văzut ca cei de s-au sacrificat cu prețul vieții.

David nu a băut apa, ci a vărsat-o înaintea Domnului. Deja băuse dintr-o apă mult mai bună: prietenia. Mi-e din ce în ce mai sete. Nu de apă. De oameni.

De oamenii care aud șoaptele, nu doar strigătele. De oamenii care observă o lacrimă înainte să devină plâns și o tăcere înainte să devină singurătate.

Toată viața am descoperit că setea cea mai grea nu este setea trupului. Este setea după oameni care nu țin contabilitatea iubirii. Oameni care nu întreabă cât costă, cât merită sau ce primesc în schimb.

Oameni care iubesc. Spunea poetul Labiș: „Seceta a ucis orice boare de vânt...” – Moartea căprioarei – Nu doar câmpurile suferă de secetă, cât mai ales inimile.

Astăzi fântânile par mai păzite ca oricând. Vitejii par mai rari. Iar noi înșine suntem adesea prea obosiți ca să mai alergăm pentru setea altuia.

De aceea îmi ridic privirea spre Betleem. Acolo s-a deschis un alt Izvor.

Un Izvor care nu așteaptă să fie cucerit de viteji, ci care Se oferă pe Sine celor însetați: „Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani!” (Isaia 55:1) Îți mulțumesc, Hristoase, pentru dragostea Ta...mi-a fost tare sete de Tine.

Mă rog ca viața mea să devină, măcar din când în când, o picătură de apă curată pentru sufletul cuiva.

Tu ce ai vrea să fii?

GÂND · MATEI 5:4

Iartă-ne, Tată!

Florin Ianovici

Dacă ai ști cum este el sau ea cu adevărat...! Ai auzit sau poate ai spus și tu asta, deseori.

Poetul Ioanid spunea atât de frumos:

„Orice om văzut de-aproape,

Zi de zi mai mic îmi pare."

Cu cât cunoști un om mai bine, cu atât îi vezi mai mult defectele.

Dar Dumnezeu mă știe cu adevărat și totuși mă iubește cel mai mult.

Deși suntem plini de fisuri, Dumnezeu le știe pe toate și totuși ne iubește.

Oare de ce?

Pentru că Dumnezeu știe un secret pe care mulți oameni l-au uitat: omul nu poate spune „am greșit" atunci când vede degete acuzatoare îndreptate spre el, dar poate recunoaște vina atunci când găsește o pereche de brațe deschise.

Știu că îți este greu. Nu trebuie să te întreb, fiindcă am văzut și eu cum este viața.

Dar am un gând: să nu ne facem viața și mai grea prin mândrie și încăpățânare, ci mai degrabă să spunem înaintea dragostei lui Dumnezeu: „Iartă-ne, Doamne, pentru toate greșelile noastre!"

Ai încredere în ceea ce Dumnezeu promite:„Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați." (Matei 5:4)

Îmi plâng astăzi păcatele.

CASETA REDACȚIONALĂ

Publicație
Revista Renovatio, revistă lunară de gând creștin, Anul I, Nr. 5 – mai 2026

Editor
Asociația Creștină Renovatio, CIF 38766448, sediul social: Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

Colectivul redacțional
Redactor-șef: Florin Ianovici
Redactor: Gabriel Marin

Adresa redacției
Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

E-mail
contact@misiunearenovatio.ro

Periodicitate
lunară, apariție continuă, online: https://misiunearenovatio.ro/revista/